

Landet har ønsket, at denne Bestemmelse ikke skulde optages som gældende over hele Landet. Det vil sikkert blive det almindelige, at man for Beboelsesbygningernes Bedkommende benytter Grundmur, men paa den anden Side er der ogsaa mange Steder, hvor man ønsker at anvende en anden Bygningsmaade, og hvor Omstændighederne ogsaa kunne tale for, at man gør det, og Fler-tallet har ikke ment at burde lægge Hindringer i Vejen derved. Til samme Paragraf er der under Nr. 18 stillet et Ændringsforslag, ogsaa af et Mindretal. Det gaar ud paa, at for saa vidt Andrageren i Forvejen ejer Bygninger, skal han kunne benytte disse og købe Jord dertil, og der er noget, som taler herfor. Landbokommissionen har haft den samme Tanke under Overvejelse, og der kan ogsaa være nogen Rimelighed i, at naar man ejer et velbygget Hus og kan købe et passende Stykke Jord, som ligger bekvemt, bør man kunne have Lov dertil, og navnlig i de Kommuner, hvor der er Overflødighed af Arbejdskraft, vilde jeg anse det for i høj Grad helbigt, om en saadan Bestemmelse kunde indføres. Jeg skal imidlertid henstille, hvorvidt man ønsker at stemme for denne Bestemmelse eller ej, idet jeg i øvrigt vil høre, hvad Mindretallet og den højtærende Minister udtaler om dette Punkt. Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 19 har jeg alt i Forvejen udtalt mig om. Til § 8 er der kun stillet to ubetydelige Ændringer. Den ene om at sikre Bejret til disse Jordlodder og en anden Bestemmelse om, at de Andragender, som ikke komme i Betragtning det ene Aar, fortrinsvis skulde komme i Betragtning det næste Aar, for saa vidt der paa ny indgives Andragende. Ændringsforslag under Nr. 22 til § 9 er en af Hovedændringerne, idet det jo er en Ændring, der helt forandrer § 9. Efter den ny Affattelse at § 9 gaa vi bort fra, at Halvparten af Beløbet skal udlaaes af Kreditforeningerne, idet hele Udvalget fra Begyndelsen af har været enigt om, at det vilde være langt heldigere og i det hele vilde bidrage til at lette Sagens Gennemførelse, om Staten vilde overtage hele Beløbet. Det er jo klart, at der vil opnaas en ikke ubetydelig Rentebesparelse for disse smaa Jordbrugere, det vil i det hele taget lette det at overdrage de vedkommende disse Ejendomme paa gunstige og billige Vilkaar, hvis vi kunde komme bort fra Kreditforeningerne, saaledes at Statskassen overtager hele Beløbet. Derfor har hele Udvalget fra Begyndelsen af været enigt om at ønske Lovforslaget gennemført paa det Grundlag. Ændringsforslag Nr. 23 indeholder egentlig det samme

som Regeringsforslaget, men for saa vidt bort Ændringsforslag om, at Kreditforeningernes Bortfalden bliver vedtaget, bortfalder vedkommende Paragraf, og vi have derfor optaget Indholdet i Ændringsforslaget, idet vi kun have tilføjet Ordet Bygninger, da vi have ment, at det vilde være nødvendigt for vedkommende at faa et Forskud til Opførelse af Bygninger. Der var i Regeringsforslaget en Bestemmelse om, at han til Inventarium og Besætning kunde faa dette Forskud, og vi mente at kunne medtage Bygninger, da det navnlig vil ligge i Administrationens Haand, hvorvidt han overhovedet faar et saadant Forskud, der kun kan ydes efter Indstilling af Amtskommissionen, og der kan derfor næppe være nogen Fare ved at yde det, naar Amtskommissionen indstiller og Ministeren mener at kunne gaa med dertil. §§ 10, 11 og 12 ville efter Ændringsforslaget til § 9 bortfalde. Vi komme derefter til Ændringsforslag Nr. 28, hvorefter § 13 faar en ny Affattelse. Udvalget foreslaar her, som øvede Medlemmer ville have set, at Halvdelen af Ejendommens Saanæværdi, altsaa 2,000 Kr., som Statskassen yder, bliver indestaaende uopsigeligt i Ejendommen, de $\frac{3}{10}$ forrentes og afdrages med 4 pCt., af hvilke 3 pCt. er Rente og Resten Afdrag, og $\frac{1}{10}$, 400 Kr., staar rentes og afdragsfrit, indtil de $\frac{3}{10}$ eller 1,200 Kr. er fuldt tilbagebetalt. Dette Saan har Udvalget ment skulde være uopsigeligt fra Statskassens Side, og afdragsfrit i de første 5 Aar, fordi det navnlig i den Tid vil være vanskelig for Arbejderen at komme i Gang. Ærede Medlemmer ville sikkert forstaa, at det Forslag, som her er fremsat, yder virkelig gunstige Vilkaar, men man maa paa den anden Side huske paa, at der paalægges vedkommende Arbejder, der overtager det, ikke saa Forpligtelser. Han vil ikke kunne afhænde denne Ejendom, den oprettes som Pligthus og skal vedblive at bestaa som Pligthus. Han kan ikke afhænde den til hvem han vil, han kan ikke en Gang, undtagen under visse Forudsætninger, overdrage den til sine Børn. Han bliver ikke paa den Maade Herre over dette Hus, som man er over et andet Hus, og det vil derfor være umuligt at lægge den Slags Saand paa Hujene, hvis Staten ikke samtidig bringer et Offer; det ene maa følge med det andet. Paa den anden Side er det ogsaa klart, at Staten ikke kan bringe noget større Offer for Oprettelsen af disse Huse, hvis den ikke samtidig kan sikre sig deres Bestaaen, det maa man naturligvis fra Statens Side aldeles bestemt kræve. Den Udgift, som Staten efter dette Forslag faar, vil efter 5 Aars Forløb, naar Loven er fuld-